

har derfor optaget den Bestemmelse i Lovforslaget, at Expropriationen skal stee overensstemmende med Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845 for Afstaaelsen af Grunde til Jernbaneanlæg. Expropriationerne ville vistnok, naar de foretages overensstemmende med denne Forordning, kræve et større Apparat og ville vistnok være mere omstændelige end ellers, men man har antaget, at denne Fremgangsmaade vilde indeholde en større Betryggelse saavel for Staten som for Eierne af de paa-gjældende Arealer, saaledes at disses virkelige Værdi blev udfunden og Ingen, hverken Staten eller Eierne, blev brøstholden. — Jeg kom før til at nævne, at det paataenktes at udrede en Erstatning af 1,200 Rd. til Centralcommitéen for Skytteforeninger. Man ønsker derved at afvikle et Forhold, der finder Sted mellem Staten og denne Committee, der hidrører fra, at Staten og Centralcommitéen i sin Tid have deelt de Beføstninger, der vare forbundne med Opførelsen af et Skuur paa Enighedsværn, hvor der tilfattedes en fælles Benyttelse af Skydebanerne. Det er ønskeligt nu at afvikle dette Forhold, da det omtalte Skuur nu skal flyttes til Amager og bruges af de Afdelinger, der skulle benytte de nye Skydebaner der. Ved den foreslaaede Erstatning vil Centralcommitéen blive holdt fuldstændigt skadesløs. Det er forresten Regjeringens Hensigt at lette Skytteforeningernes Afgangen til de nye Baner. Men man har anseet det for rigtigt, at hele Sagen lægges, om jeg saa maa sige, i een Haand, saaledes at der ikke bliver noget Fællesskab imellem, hvad jeg tør kalde, et privat Selskab og Staten. Det nævnte Selskab vil ikke komme til at lide derved, da Skytteforeningernes hensigtsvarende Uddannelse ganske vist er af Interesse for Væbningsvæsenet i det Hele. — I det jeg forøvrigt henholder mig til de Motiver, der ledsage Lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale samme til det høie Thing.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Bestemmelser angaaende Valget af Statsrevisorer.“

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2389 ff.)

Formanden: Det vil erindres, at 1ste Behandling af denne Sag foretages efter Reglerne for 2den Behandling af Lovforslag. Der er intet Endringsforslag stillet. Jeg sætter samtlige Forslagets Paragrapher under Forhandling.

Ordføreren (David): Det Høery, som det af Thinget nedsatte Udvalg har havt, var at gjøre Forslag til Bestemmelser angaaende Valget af Statsrevisorer. Det laa imidlertid i denne Sags Natur, at det ikke blot kom an paa, hvad Landstingets Udvalg maatte ansee for hensigtsmæssigt i den Henseende at foreslaae, men ogsaa kom an paa at stille sine Forslag saaledes, at man kunde vente Samstemning med Hensyn til dem fra det Udvalgs Side, som af det andet Thing var blevet nedsat angaaende den samme Sag. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa for at gjøre det indlysende, at Forslaget, saaledes som det nu foreligger, ingenlunde i alle sine Enkeltheder er det, som Udvalget, eller idetmindste Fleertallet i samme, vilde have foreslaaet, naar man havde havt aldeles frie Hænder. Det var i Landstingets Udvalg, idetmindste af den største Deel af dets Medlemmer, antaget, at det vilde være rigtigere, istedetfor at vælge Statsrevisorer kun for eet Aar ad Gangen, at vælge dem for en længere Tidsperiode; men et saadant Forslag fandt ikke Understøttelse i det andet Things Udvalg, idetmindste ikke for den overveiende Deel af samme. Man har derfor med Hensyn til § 1 lempet sig efter det, som det andet Things Udvalg ansaae for at være det Rigtige, og til Fordeel for hvilket det især blev anført, at det havde den Praxis, der havde bestaaet, saalænge Grundloven har været i Kraft, for sig. Landstingets Udvalg troede i denne Henseende, at det vel ikke var absolut nødvendigt,